

Το Εργατικό Κίνημα σε Σταυροδρόμι: Τι Πρέπει να Κάνουμε

7 Νοέμβρη - Αυτό που είναι ξεκάθαρο στη χώρα και που φάνηκε με τις βουλευτικές και τις δημοτικές εκλογές είναι ότι υπάρχει μια σαφής αναδιάταξη στον συσχετισμό των αστικών πολιτικών δυνάμεων. Η συντριπτική ήττα του Τσίπρα στις εκλογές και η επικράτηση του Κασελλάκη στην ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ σηματοδοτεί την κατάρρευση του αριστερού λαϊκισμού και το τέλος της περιόδου που είχε βρει την ανώτερη έκφρασή της το 2015. Με τη δεξιά στροφή του ΣΥΡΙΖΑ προς τον νεοφιλελευθερισμό, οι όποιες διαφοροποιήσεις υπήρχαν με τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ έχουν εκμηδενιστεί. Η στροφή αυτή ήδη έχει οδηγήσει σε πώλωση μέσα στον ΣΥΡΙΖΑ και θα οδηγήσει αναπόφευκτα στο να αποβάλλει τα αριστερά απομεινάρια του αστικού αυτού κόμματος ή και σε μία διάσπαση. Η μάχη συντελείται στο ποιο κόμμα θα κερδίσει την απογοητευμένη βάση του. Παράλληλα, η κύρια διαμάχη μεταξύ ΠΑΣΟΚ και ΣΥΡΙΖΑ είναι για το ποιος θα κυριαρχήσει στο κέντρο. Η ΝΔ παρ' όλες τις απώλειες στις δημοτικές εκλογές παραμένει πολιτικά σταθερή.

Το ΚΚΕ ενώ πανηγυρίζει για την αύξηση των ποσοστών του στις εκλογές, στην πραγματικότητα απέτυχε να κερδίσει από την τεράστια δυσαρέσκεια των εργαζόμενων. Από την άλλη, η αριστερά βρίσκεται αμήχανη και μετέωρη μπροστά στην υποτιθέμενη προδοσία του ΣΥΡΙΖΑ, περιμένοντας καρτερικά την διάσπασή του ώστε να έχει κάποιον άλλον να ακολουθήσει. Ταυτόχρονα, οι εργαζόμενοι στην έλλειψη μιας επαναστατικής απάντησης από την ηγεσία του εργατικού κινήματος, από τις συνεχόμενες ήττες και την παρακμή σε όλους τους τομείς της ζωής τους, οδηγήθηκαν στη μεγαλύτερη εκλογική αποχή από την περίοδο της μεταπολίτευσης.

Η αστική τάξη ελπίζει ότι με τη ΝΔ θα καταφέρει να τα βγάλει πέρα σε μια κατάσταση στην οποία υπάρχει μια φαινομενική πολιτική σταθερότητα. Όμως, η χώρα είναι εξαιρετικά ασταθής τόσο λόγω της εσωτερικής όσο και της διεθνούς κατάστασης. Οι ιμπεριαλιστές και οι ντόπιοι λακέδες τους έχο-

ντας ρημάζει όλες τις υποδομές, έχοντας ξεπουλήσει και ιδιωτικοποιήσει τα πάντα καθώς και η εκτεταμένη διαφθορά έστρωσαν το έδαφος για τις καταστροφές που ακολούθησαν. Με τις πυρκαγιές και τις πλημμύρες το 23 τοις εκατό της εγχώριας αγροτικής παραγωγής έχει καταστραφεί και η γη δεν θα είναι καλλιεργήσιμη για τα επόμενα 5 χρόνια. Οι αγρότες, οι κτηνοτρόφοι και οι μικρομαγαζάτορες έχουν χάσει την περιουσία τους και εκατοντάδες οικογένειες έχουν χάσει τα σπίτια τους. Στο μεταξύ η ακρίβεια θερίζει τα νοικοκυριά. Οι επαναλαμβανόμενες δηλώσεις του Μητσοτάκη ότι «Θα χρειαστούμε τη βοήθεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης» δεν προμηνούν τίποτα καλό.

Όλα αυτά, σε συνδυασμό με τον πόλεμο στην Ουκρανία και τη Γάζα, την ακόμα μεγαλύτερη εμπλοκή της Ελλάδας υπό τη σημαία του ΝΑΤΟ και τις οικονομίες της Γερμανίας και της Αμερικής να παραπαίουν οδηγούν τους ιμπεριαλιστές στο να σφίξουν ακόμα περισσότερο τη μέγγενη, αυξάνοντας την ιμπεριαλιστική υποδούλωση της χώρας. Αυτό έγινε ήδη ξεκάθαρο με το νέο κατάπτυστο αντεργατικό νομοσχέδιο που ψηφίστηκε υπό τις εντολές της ΕΕ. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες της ιμπεριαλιστικής παρακμής και της παγκόσμιας κρίσης που ταλανίζει

**Όργανο της
Τροτσκιστικής Ομάδας της Ελλάδας**

**Τμήμα της Διεθνούς Κομμουνιστικής Ένωσης
(Τεταρτοδιεθνιστικής)**

Συνδρομή: 3€/4 τεύχη (με ταχυδρομείο)

Για οποιαδήποτε επικοινωνία:

T.Θ. 8274, T.K. 10210, Αθήνα

6930694112

icl-fi.org

Εκτύπωση: Αφοί Μποτζάκη

  @toe_icl - Spartacist@hotmail.com

ολόκληρο τον κόσμο, η ελπίδα της αστικής τάξης για σταθερότητα δεν είναι τίποτα άλλο παρά όνειρο θερινής νυχτός. Το μόνο που είναι σίγουρο είναι ότι μια νέα οικονομική, κοινωνική και πολιτική κρίση θα πέσει σαν κεραυνός. Η χώρα βρίσκεται σε μια κατάσταση ηρεμίας λίγο πριν ξεσπάσει η καταιγίδα.

Όλο το ζήτημα έγκειται στο πώς θα προετοιμαστεί η εργατική τάξη για την κρίση που θα έρθει. Ούτε η αριστερά ούτε το ΚΚΕ έχουν απάντηση σε αυτό και δεν αποτελούν καμία εναλλακτική για τα συμφέροντα των εργαζομένων. Το θεμελιώδες ζήτημα βρίσκεται σε αυτό ακριβώς που είχε πει ο Λέον Τρότσκι, ότι «Η παγκόσμια πολιτική κατάσταση, στο σύνολό της χαρακτηρίζεται προπάντων από την ιστορική κρίση της ηγεσίας του προλεταριάτου» (*Το Μεταβατικό Πρόγραμμα της 4ης Διεθνούς*, 1938).

ΚΚΕ και Εκλογές

Στην Ανακοίνωση της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ *Για τα αποτελέσματα των δημοτικών και περιφερειακών εκλογών (Ριζοσπάστης, 21-22 Οκτώβρη)*, τα οποία όπως δηλώνει εκφράστηκαν και στις βουλευτικές εκλογές, γράφει ότι «ενισχύεται ένα ρεύμα αμφισβήτησης της κυρίαρχης πολιτικής, ο απεγκλωβισμός εργατικών-λαϊκών δυνάμεων από τα αστικά κόμματα, η άνοδος του κύρους και η μαχητική συμπόρευση με το ΚΚΕ». Το ΚΚΕ κέρδισε ένα ποσοστό του 7,69 τοις εκατό και περίπου 100.000 ψήφους παραπάνω σε σύγκριση με τις βουλευτικές εκλογές του 2019 και επίσης είχε μία αύξηση 3,2 τοις εκατό στις δημοτικές εκλογές.

Δεδομένης της αντικειμενικής κατάστασης στη χώρα – αντεργατικό νομοσχέδιο, ακρίβεια, ανεργία, μισθοί πείνας, καταστροφές στη Θεσσαλία, τη Θράκη, τα Τέμπη, τους πολέμους και την εμπλοκή της Ελλάδας σε αυτούς, και την κατάρρευση του ΣΥΡΙΖΑ που έχασε 800.000 ψήφους – θα θεωρούσε κανείς ότι δεν υπήρχαν καλύτερες συνθήκες για τη στροφή των εργαζόμενων μαζών προς το ΚΚΕ που παρουσιάζεται ως η εργατική εναλλακτική απέναντι στις αστικές πολιτικές δυνάμεις. Όμως, η άνετη επικράτηση της ΝΔ – της πιο μισητής κυβέρνησης των τελευταίων ετών, παρά τις απώλειες που κατέγραψε – και η είσοδος στη βουλή ακροδεξιών δυνάμεων καθώς και των Σπαρτιατών που υποστηρίζονται από τον Κασιδιάρη, αποδεικνύει ότι τα κέρδη του ΚΚΕ ωχριούν μπροστά στις ψήφους της ΝΔ και κάθε άλλο παρά ενισχύεται ο «απεγκλωβισμός εργατικών-λαϊκών δυνάμεων από τα αστικά κόμματα».

Η «λογική» του ΚΚΕ δεν είναι αυτή του Μαρξ, του Ένγκελς και του Λένιν αλλά αυτή του Αριστοτέλη και της Σοσιαλδημοκρατίας. Λέει ένα και ένα κάνουν δύο και φαντάζεται ότι το εργατικό κίνημα σταδιακά θα κινείται συνεχώς ανοδικά. Όμως, με τον ιμπεριαλισμό σε παρακμή και με την τωρινή παγκόσμια κρίση, το προλεταριάτο δεν είναι καθόλου σίγουρο ότι θα γίνει ισχυρότερο. Αντίθετα μπορεί να αποδυναμωθεί με ακόμα περισσότερη ανεργία, επιθέσεις και εξαθλίωση. Ο Τρότσκι στην πολεμική του

κατά του Σταλινισμού ως τη συνέχεια της Σοσιαλδημοκρατίας έγραψε:

«Η μοιρολατρία της σοσιαλδημοκρατίας αποτελεί προπολεμική κληρονομιά, όταν ο καπιταλισμός αναπτυσσόταν σχεδόν αδιάκοπα, ο αριθμός των εργατών καθώς και των μελών του κόμματος μεγάλωνε, όπως και οι ψήφοι και οι βουλευτές στις εκλογές. Από αυτή την αυτόματη άνοδο γεννήθηκε σιγά-σιγά η ρεφορμιστική αυταπάτη ότι είναι αρκετό να συνεχίσουμε τον παλιό μας δρόμο (προπαγάνδα, εκλογές, οργάνωση) και η νίκη θάρθει μόνη της».

– Τρότσκι, *Ακόμα Μια Φορά: Που Βαδίζει η Γαλλία*, 1935

Φυσικά το ΚΚΕ μιλάει «Για μια ριζικά διαφορετική οργάνωση της κοινωνίας, τη σοσιαλιστική – κομμουνιστική όπου ο εργαζόμενος είναι οργανωτής της δικής του εξουσίας, με τον πλούτο και τα μέσα παραγωγής ως κοινωνική ιδιοκτησία». Όμως, «το πρόβλημα δεν είναι να υποσχεθούμε την αναδιοργάνωση της οικονομίας μετά την κατάληψη της εξουσίας» σε ένα αόριστο μέλλον, όπως κάνει το ΚΚΕ, «το πρόβλημα βρίσκεται στην κατάληψη της εξουσίας» (Τρότσκι, *Η Στροφή της Κομμουνιστικής Διεθνούς και η Κατάσταση στη Γερμανία*, 1930).

Τα εκατομμύρια των μικροαστών, των εργατών και των αγροτών, που με κρύα καρδιά ψήφισαν τη ΝΔ ή και επέλεξαν να απέχουν μαζικά από τις εκλογές, δεν βλέπουν άλλη διέξοδο στη σημερινή κατάσταση. Η ψήφος και η αποχή των μαζών δεν σημαίνει ούτε ότι είναι αδιάφορες ούτε ότι εμπιστεύονται τη ΝΔ, αλλά δείχνει ότι αναγνωρίζουν έστω και ενστικτωδώς το τεράστιο χάσμα που υπάρχει ανάμεσα στην ικανοποίηση των αναγκών τους και στην ηγεσία που τις «καθοδηγεί». Για χρόνια οι εργαζόμενοι έχουν δείξει ακούραστη ανθεκτικότητα και μαχητικότητα, όμως έχουν δει τους αγώνες τους όχι μόνο να μην οδηγούν πουθενά αλλά αντίθετα τις συνθήκες ζωής τους να χειροτερεύουν. Αυτό που δείχνει η ψήφος των εργαζομένων δεν είναι εμπιστοσύνη στα αστικά κόμματα αλλά δυσπιστία προς το ΚΚΕ, που λόγω της γενικότερης στρατηγικής του είναι ανίκανο να φέρει ουσιαστική ανακούφιση στις μάζες, και τις οδηγεί όλα τα χρόνια σε αλλεπάλληλες ήττες. Το αποτέλεσμα των εκλογών φανερώνει όχι την «άνοδο του κύρους» του ΚΚΕ, αλλά ότι οι μάζες στην έλλειψη επαναστατικής απάντησης από την ηγεσία του εργατικού κινήματος προτιμούν να αρκεστούν σε μία κατάσταση που για την ώρα τους είναι «ανεκτή».

Το ΚΚΕ λέει συνεχώς ότι «ο συσχετισμός δυνάμεων εξακολουθεί να είναι αρνητικός». Αυτό δεν οφείλεται στο ότι η ΝΔ είναι παντοδύναμη, αλλά στην ψευδαίσθηση της ηγεσίας του ΚΚΕ που πιστεύει ότι η αντικειμενική κατάσταση και ο συσχετισμός των ταξικών δυνάμεων θα αλλάξουν από την ψήφο, με τη σταδιακή άνοδο του ΚΚΕ στις εκλογές. Όμως ο συσχετισμός των δυνάμεων δεν λύνεται με την αριθμητική αλλά με τη ζωντανή πάλη των ταξικών δυνάμεων σε μία δοσμένη χρονική στιγμή.

Ο σημαντικότερος **πολιτικός** παράγοντας για τη διαμόρφωση μιας επαναστατικής κατάστασης είναι ένα επαναστατικό κόμμα της πρωτοπορίας. Αντίθετα, ο συσχετισμός αυτή τη στιγμή είναι αρνητικός ακριβώς επειδή το ΚΚΕ βρίσκεται στην ηγεσία και έχει αφήσει τη μια ευκαιρία μετά την άλλη να πάει χαμένη. Δεν υπάρχει καλύτερο παράδειγμα από αυτό των Τεμπών.

Τα Διδάγματα των Τεμπών

Τα Τέμπη έθεσαν την προοπτική να αλλάξει ριζικά **ολόκληρη η πορεία της χώρας**. Αποτέλεσαν σημείο καμπής, έναν σταθμό, διότι τέθηκε με πραγματικούς όρους μετά το 2015 ο συσχετισμός των ταξικών δυνάμεων να αλλάξει ριζικά στο **τερνέν της ταξικής πάλης** και να γύρει η πλάστιγγα αποφασιστικά προς το πλευρό των εργατών δίνοντας την ευκαιρία για μια γενική αντεπίθεση. Το προλεταριάτο και τα ευρύτερα λαϊκά στρώματα βγήκαν στην επίθεση για **πρώτη φορά** μετά το πλήγμα που δέχτηκαν το 2015 και την πανδημία σηματοδοτώντας το άνοιγμα μιας νέας περιόδου με την απεργία στις 8 του Μάρτη. Αυτή η απεργία διέφερε από τις προηγούμενες απεργίες της περιόδου όχι μόνο ως προς τη μαζικότητα και τον παλμό της, αλλά κυρίως στο ότι ήταν **πολιτική** και δεν περιοριζόταν απλά σε οικονομικά αιτήματα.

Στις 57 ψυχές που χάθηκαν αποτυπώθηκε η τραγωδία ενός ολόκληρου έθνους. Οι εργαζόμενοι που βγήκαν στους δρόμους είπαν ΑΡΚΕΤΑ ΠΙΑ! και ήταν έτοιμοι να παλέψουν με νύχια και με δόντια κατά των συνεπειών της λιτότητας από την ιμπεριαλιστική υποδούλωση όπως και κατά της κυβέρνησης της ΝΔ, που το μόνο που χρειαζόταν ήταν μια κλοτσιά και θα γκρεμιζόταν σαν τραπουλόχαρτο. Πραγματικά, στο πίσω μέρος του μυαλού των μαζών υπήρξε η προοπτική της αμφισβήτησης όλου του καπιταλιστικού καθεστώτος. Αυτό που ήταν ξεκάθαρο ήταν ότι η κατάσταση έθετε με φλέγον τρόπο το ζήτημα της ηγεσίας και της εξουσίας ως τον μόνο δρόμο προς τα εμπρός. Γράψαμε:

«Με το θυμό των μαζών να βράζει και τις εκλογές να πλησιάζουν, το ζήτημα που τίθεται είναι ποιος θα κυβερνήσει τη χώρα. Οι ανάγκες των εργατών είναι ξεκάθαρες: Διαγραφή του Χρέους! Ανατροπή των Μνημονίων! Έξοδος από την ΕΕ/ΝΑΤΟ! Για να πραγματοποιηθούν αυτά τα αιτήματα πρέπει να υπάρξει μια γενική επίθεση των εργαζόμενων μαζών. Το κύριο ζήτημα είναι ποιος θα ηγηθεί αυτής της πάλης στη νίκη. Κανένας από την αριστερά δεν έχει μια ξεκάθαρη απάντηση. Εμείς καλούμε για: **Μια Εργατική Κυβέρνηση ΚΚΕ/ΠΑΜΕ!**»

– Για μια Εργατική Κυβέρνηση ΚΚΕ/ΠΑΜΕ! (Μάρτιος 2023)

Σε συζητήσεις με μέλη του ΚΚΕ μας απαντήσανε: η κατάσταση δεν είναι επαναστατική. Εμείς δεν είπαμε ότι η κατάσταση είναι επαναστατική, ούτε καλούσαμε σε εξέγερση όπως επίσης μας είπαν, αναγνωρίσαμε όμως ότι «η κατάσταση είναι ώριμη». Τι

σημαίνει αυτό; Η πάλη των τάξεων δεν είναι άσπρο μαύρο, δεν υπάρχει μόνο επαναστατική ή αντεπαναστατική κατάσταση, αλλά υπάρχουν και ενδιάμεσες καταστάσεις όπως αυτή των Τεμπών. Και ακριβώς εκεί μπαίνει ο κύριος, ο θεμελιώδης παράγοντας για την μετατροπή της «ώριμης», της ενδιάμεσης αυτής κατάστασης μέσα από την ταξική πάλη σε επαναστατική. Το επαναστατικό κόμμα που οφείλει και έχει ως καθήκον να παλέψει για να αναπτύξει μια επαναστατική κατάσταση.

Αυτό ακριβώς προσπαθήσαμε να κάνουμε παρά τις μικρές μας δυνάμεις. Στο επίκεντρο του καλέσματος μας βρισκόταν η πάλη κατά της ιμπεριαλιστικής υποδούλωσης, με ένα πρόγραμμα που ανταποκρίνονταν στα συμφέροντα των εργαζόμενων μαζών, θέτοντας στην ημερήσια διάταξη τη σύγκρουση και με τους ιμπεριαλιστές και με την αστική τάξη. Χωρίς καμία ψευδαισθήση προς τους Σταλινικούς γνωρίζαμε ότι το ΚΚΕ δεν πρόκειται να οδηγήσει αυτή τη μάχη στη νίκη. Απευθυνόμενοι στα μέλη του ΚΚΕ τους είπαμε: Εάν το κόμμα σας το κάνει εμείς θα το υποστηρίξουμε, αλλά εάν η ηγεσία σας αρνηθεί **έστω και να προσπαθήσει**, τότε κι εσείς θα πρέπει να αναζητήσετε την ηγεσία σας σε ένα πραγματικά επαναστατικό κόμμα.

Οι προβλέψεις μας επιβεβαιώθηκαν στο ακέραιο. Το ΚΚΕ, τη στιγμή που το σίδερο ήταν καυτό περιορίσε την πάλη στο **ελάχιστο δυνατό όριο** μετατρέποντάς την σε άδειες εκκλήσεις οργής όπως «δεν ξεχνώ», «στείλε μου όταν φτάσεις» και «τα κέρδη τους - οι ζωές μας». Ενώ οι εργάτες είχαν βγει **όχι μόνο** για να διαμαρτυρηθούν αλλά να **παλέψουν και να κερδίσουν**, το ΚΚΕ αρνήθηκε να παλέψει κατά των ιμπεριαλιστών, το κύριο καθήκον που τέθηκε με την τραγωδία των Τεμπών, πηγαίνοντας κόντρα στις διαθέσεις των μαζών, βάζοντας φρένο στις προσδοκίες τους και οδηγώντας τες πολύ γρήγορα σε απογοήτευση. Με αυτό τον τρόπο το ΚΚΕ έσβησε την ταξική πάλη αφήνοντας εγκληματικά να

περάσει η ευκαιρία για μια γενική αντεπίθεση, σώζοντας την κυβέρνηση τη στιγμή που ήταν αδύναμη, και ανοίγοντας τον δρόμο για την εύκολη νίκη της ΝΔ στις εκλογές. Το ΚΚΕ απορρίπτοντας αυτή την πάλη και τον αγώνα για μία εργατική κυβέρνηση έδειξε για ακόμα μια φορά ότι η «πάλη» του κατά των ιμπεριαλιστών και κατά της εγχώριας αστικής τάξης μένει «μόνο στα χαρτιά».

Ο στόχος του ΚΚΕ να γίνει απλά μια δυνατή αντιπολίτευση, για «ένα ισχυρό ΚΚΕ», διοχέτευσε την οργή των μαζών προς τις εκλογές αφήνοντας όχι μόνο να περάσει η ευκαιρία για τη μετατροπή της κατάστασης σε επαναστατική, αλλά αποτέλεσε το μεγαλύτερο εμπόδιο για αυτή την προοπτική τη στιγμή που η κατάσταση ήταν ώριμη.

Όλο το καθήκον του επαναστατικού κόμματος είναι να μετατρέψει την κατάσταση σε επαναστατική. Το ΚΚΕ εξαιτίας του προγράμματός του και της γενικότερης στρατηγικής του, δεν μπορεί να υλοποιήσει αυτό το καθήκον. Αποκηρύσσοντας την πάλη για την εθνική απελευθέρωση της χώρας από τους ιμπεριαλιστές ως την κινητήρια δύναμη για την ανατροπή όλων των καταπιεστών, ξένων και ντόπιων, το ΚΚΕ αποτελεί εμπόδιο για τη νίκη των εργατών και για την κατάληψη της εξουσίας.

Τέμπη και Αριστερά: Συνθηκολόγηση με τους Σταλινικούς

Η αριστερά – χωρίς έκπληξη – αρνήθηκε να παλέψει για μια εργατική κυβέρνηση. Παρά τα καλέσματα της ANTAPEYA κατά της πολιτικής των ιδιωτικοποιήσεων και των «μνημονιακών υποχρεώσεων», το μόνο που πρόσφεραν σε αυτή την κρίση, παρόμοια με το ΚΚΕ, ήταν επίσης μια «δυνατή εργατική αντιπολίτευση σε όποια κυβέρνηση προκύψει». Το ότι αρνήθηκαν να παλέψουν όταν πραγματικά είχε σημασία για έξοδο από την ΕΕ, διαγραφή του χρέους, ανατροπή των μνημονίων και μια εργατική κυβέρνηση δείχνει όχι μόνο ότι τα καλέσματά τους για να ανατρέψουμε τη ΝΔ και η πάλη κατά των ιμπεριαλιστών είναι λόγια του αέρα αλλά και ότι δεν έχουν κανένα

δρόμο στο να εκπληρώσουν τις προσδοκίες του προλεταριάτου και να το οδηγήσουν στην εξουσία.

Είμαστε σίγουροι, ότι η αριστερά θεώρησε το κάλεσμά μας για μια εργατική κυβέρνηση ΚΚΕ/ΠΑΜΕ ως συνθηκολόγηση προς το ΚΚΕ. Η αλήθεια είναι ότι οι οργανώσεις της αριστεράς όντως συνθηκολογούν με το ΚΚΕ από δύο διαφορετικές πλευρές. Από τη μία πλευρά υπάρχουν οργανώσεις όπως η Μαρξιστική Τάση που θέλει τη «λενινιστικοποίηση της πολιτικής» του ΚΚΕ και που παρόμοια με την Αριστερή Συσπείρωση πιστεύει ότι πρέπει να ηγείται του εργατικού κινήματος, αντιπροσωπεύοντας τη δεξιά έκφραση αυτής της συνθηκολόγησης. Από την άλλη πλευρά, οργανώσεις όπως ANTAPEYA, NAP, OKΔΕ, ΣΕΚ κ.τ.λ. επίσης συνθηκολογούν με τους Σταλινικούς διότι παρότι κάνουν κριτική στο ΚΚΕ, κάποιες φορές από αριστερά, δεν έχουν καμία προοπτική να διασπάσουν τη βάση από την ηγεσία του ΚΚΕ, ουσιαστικά αφήνοντας ανέγγιχτη την ηγεσία του, αποτελώντας την «αριστερή» πλευρά του οπορτουνισμού, τον σεχταρισμό.

Απορρίπτοντας οποιαδήποτε επαναστατική τακτική που θα εκθέσει την ηγεσία του ΚΚΕ, αρνούνται ταυτόχρονα την πολιτική μάχη με τη βάση του ΚΚΕ, που όντως θέλει το σοσιαλισμό, και φανερώνει ότι οι όποιες διακηρύξεις της αριστεράς για εργατική επανάσταση και σοσιαλισμό είναι απλά κούφια λόγια. Θέλουμε να ρωτήσουμε αυτούς τους κυρίως πώς πιστεύουν ότι μπορεί να γίνει μια εργατική επανάσταση στην Ελλάδα εάν δεν κερδηθεί η βάση του ΚΚΕ κάτω από μια επαναστατική ηγεσία και τι έχουν κάνει γι' αυτό; Ενώ σύσσωμη η αριστερά δεν είχε κανένα πρόβλημα να υποστηρίξει τον ΣΥΡΙΖΑ – ένα αστικό κόμμα – του οποίου όντως τα πιο αριστερά κομμάτια των ψηφοφόρων του πρέπει να κερδίσουμε, απορρίπτει τη δουλειά στη βάση του ΚΚΕ της πιο πρωτοπόρας εργατικής τάξης στη χώρα μην τυχόν και μολυνθεί από το μικρόβιο του Σταλινισμού. Η αριστερά έχει κάνει ένα μεγάλο κατόρθωμα, να συνθηκολογήσει και με τους Σταλινικούς και με τον ΣΥΡΙΖΑ.

Ένα Πρόγραμμα για την Τέταρτη Διεθνή

Αγγλικά

Ισπανικά

Γαλλικά

Κείμενα από το 8ο Διεθνές Συνέδριο της Διεθνούς Κομμουνιστικής Ένωσης

Ακριβώς εξαιτίας της έλλειψης αυτής της προοπτικής και του ρεφορμιστικού της προγράμματος η αριστερά δεν πάλεψε για το κάλεσμά μας. Αυτό αποδεικνύει για μία ακόμα φορά ότι όχι μόνο το ΚΚΕ αλλά και η αριστερά αποτελεί εμπόδιο για τη σφυρηλάτηση ενός κόμματος ικανού να σταθεί στα καθήκοντα που τίθενται για το προλεταριάτο στον δρόμο για τη χειραφέτησή του. Το πιο πολύτιμο

δίδαγμα από τα Τέμπη είναι η επείγουσα ανάγκη για μια νέα επαναστατική ηγεσία.

ΚΚΕ & Αριστερά: Αριστερός και Δεξιός Οπορτουνισμός στην Αντιμπεριαλιστική Πάλη

Το ΚΚΕ αρνείται την πάλη για την εθνική απελευθέρωση. Αλλά γιατί; Η απάντηση βρίσκεται στη δική του ιστορία. Από την προδοσία στη δεκαετία του 1940 που συνεργάστηκε με την αστική τάξη και τους «προοδευτικούς» μπεριαλιστές στο όνομα της καταπολέμησης του φασισμού και στα Δεκεμβριανά που παρέδωσε την εξουσία, το ΚΚΕ προσπαθεί να λυτρωθεί από την σκιά της ταξικής συνεργασίας, που πάντα θα το ακολουθεί. Στα πλαίσια της αυτοκριτικής του και στην προσπάθειά του να απαλλαχθεί από τον δεξιό οπορτουνισμό – συνεργασία με την αστική τάξη – κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η πάλη κατά της μπεριαλιστικής υποδούλωσης σημαίνει απαραίτητα ταξική συνεργασία με την ελληνική αστική τάξη. Έτσι, αντί να διώξει τη σκιά του πρόσθεσε ακόμα μία, τον αριστερισμό, την παιδική αρρώστια του κομμουνισμού. Ακόμα και αν το ΚΚΕ μεγαλώσει και γίνει όντως ένα «δυνατό ΚΚΕ» όλη η ιστορία του δείχνει ότι δεν μπορεί να οδηγήσει την εργατική τάξη ούτε στη νίκη ούτε στην κατάληψη της εξουσίας.

Το ΚΚΕ δημιουργώντας ένα ψεύτικο δίλημμα και αντιπαράθετοντας τον αγώνα ενάντια στην μπεριαλιστική υποδούλωση με τον αγώνα για την ανατροπή της εθνικής αστικής τάξης, στην ουσία συνθηκολογεί και με τους δύο: και με τους μπεριαλιστές και με την αστική τάξη. Αυτό ακριβώς συνέβη το 2015, αφού πρώτα απέρριψε την πάλη κατά των μπεριαλιστών στο όνομα της «ταξικής ανεξαρτησίας» και αμέσως μετά την ανατροπή του δημοψηφίσματος δεν κούνησε ούτε το μικρό του δαχτυλάκι κατά του ΣΥΡΙΖΑ και κατά των μπεριαλιστών, ουσιαστικά βοηθώντας τον ΣΥΡΙΖΑ να παραμείνει στην εξουσία.

Οι *Γενικές Θέσεις Πάνω στο Ζήτημα της Ανατολής* (5 Δεκεμβρίου 1922) της Κομμουντέρν αποτελούν μια ευθεία πολεμική κατά του ΚΚΕ:

«Οποιαδήποτε άρνηση των κομμουνιστών στις αποικίες να συμμετάσχουν στον αγώνα κατά της μπεριαλιστικής τυραννίας, με τη δικαιολογία της υποτιθέμενης ‘υπεράσπισης’ των ανεξάρτητων ταξικών συμφερόντων, είναι οπορτουνισμός του χειρότερου είδους που μπορεί μόνο να δυσφημήσει την προλεταριακή επανάσταση στην Ανατολή» (*δική μας μετάφραση*).

Η Ελλάδα μπορεί να μην είναι αποικία με την κλασική έννοια του όρου, όμως αναμφισβήτητα είναι μια χώρα υποταγμένη στη Γερμανία και τις ΗΠΑ, όπου κάθε πτυχή της οικονομικής και πολιτικής της ζωής – ιδιωτικοποιήσεις στη βιομηχανία, στην υγεία, στην εκπαίδευση, δάνεια, αντεργατικά νομοσχέδια, αγροτική πολιτική, νομισματική πολιτική – ελέγχεται από τους μπεριαλιστές. Είναι η αντίσταση σε αυτή την εθνική ταπείνωση και την εξαθλίωση που προσδίδει ακόμα και στα πιο βασικά αιτήματα των μαζών

έναν εκρηκτικό χαρακτήρα. Η πάλη κατά των μπεριαλιστών όχι μόνο δεν σταματά την πάλη κατά της αστικής τάξης, αντίθετα την ενδυναμώνει. Ο Τρότσκι έγραψε:

«Αλλά καθετί που φέρνει τις καταπιεζόμενες και εκμεταλλευόμενες μάζες των εργαζομένων στα πόδια τους, αναπόφευκτα σπρώχνει την εθνική αστική τάξη σε ένα ανοιχτό μπλοκ με τους μπεριαλιστές. Η ταξική πάλη μεταξύ της αστικής τάξης και των μαζών των εργατών και των αγροτών δεν αποδυναμώνεται, αλλά, οξύνεται από την μπεριαλιστική καταπίεση, σε σημείο αιματηρού εμφυλίου πολέμου σε κάθε σοβαρή σύγκρουση».

– *Η Κινεζική Επανάσταση και οι Θέσεις του Συντρόφου Στάλιν, 1927*

Από την άλλη πλευρά το 2015 σύσσωμη η αριστερά – ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ΝΑΡ, ΣΕΚ, ΟΚΔΕ, ΕΕΚ κ.α. – υποστήριξαν τον ΣΥΡΙΖΑ και τον Τσίπρα ως τη δύναμη που μπορούσε να ηγηθεί της πάλης κατά των μπεριαλιστών, δηλαδή ότι η εθνική απελευθέρωση της χώρας θα επιτευχθεί από την αστική τάξη. Και ενώ μετά τη συνθηκολόγηση του ΣΥΡΙΖΑ η αριστερά ξεκίνησε να κάνει κριτική στην «πρώτη φορά αριστερά», ουσιαστικά μέχρι και σήμερα εξακολουθεί να πιστεύει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα μπορούσε να είχε ακολουθήσει μια διαφορετική πορεία. Στην ανακοίνωση για τα οχτώ χρόνια από το δημοψήφισμα η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έγραψε για την ανατροπή του δημοψηφίσματος από τον Τσίπρα:

«αντί να στηριχθεί στην τεράστια λαϊκή πλειοψηφία, πήγε και ‘ακούμπησε’ στον Μειμαράκη και τον Γιούνκερ συντρίβοντας τις λαϊκές ελπίδες, διασπώντας το κόμμα τους και βυθίζοντας την κοινωνία στο τέλμα της απογοήτευσης του ‘όλοι τα ίδια είναι’».

– Το ΟΧΙ του Λαού Ήταν Ένα Ρήγμα που Ζητάει τη Δικαίωσή του (5 Ιουλίου 2023)

Ο Τσίπρας στην πραγματικότητα στηρίχτηκε «στην τεράστια λαϊκή πλειοψηφία», όμως για τα συμφέροντα και τους στόχους της αστικής τάξης. Ο ΣΥΡΙΖΑ αναγκάστηκε να στηριχτεί στις μάζες, ακριβώς λόγω της αδυναμίας της ελληνικής αστικής τάξης σε σχέση με τους μπεριαλιστές, προκειμένου να διαπραγματευτεί μια καλύτερη συμφωνία μαζί τους ώστε να βελτιώσει τη θέση της μπουρζουαζίας απέναντί τους. Ταυτόχρονα, είχε συνείδηση ότι το προλεταριάτο και όλοι οι καταπιεζόμενοι αποτελούν απειλή για τα συμφέροντα της αστικής τάξης και ήταν απαραίτητο να παρουσιάζεται ως η δύναμη του αντιμπεριαλιστικού αγώνα προκειμένου να περιορίσει και να διοχετεύσει τις προσδοκίες των καταπιεζόμενων μέσα σε όρια αποδεκτά στην ταξική της κυριαρχία.

Με το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος και μπροστά στον ξεσηκωμό των μαζών, ο Τσίπρας τρομοκρατήθηκε ότι μπορεί να χάσει τον έλεγχο της κατάστασης και στράφηκε στους μπεριαλιστές, συνθηκολογώντας, ανατρέποντας το δημοψήφισμα και εφαρμόζοντας ένα από τα χειρότερα μνημόνια όλων των εποχών. Ο λόγος όμως για αυτή την

προδοσία δεν οφείλεται σε κάποια μεταστροφή του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά έγκειται στην ταξική φύση και το πρόγραμμά του. Εξαιτίας των δεσμών της αστικής τάξης με την καπιταλιστική ιδιοκτησία και της ανάγκης της να υπερασπιστεί τα ταξικά της συμφέροντα κατά των προλεταριακών μαζών, όχι μόνο είναι ανίκανη να λύσει τα καθήκοντα της εθνικής χειραφέτησης αλλά παίζει έναν εντελώς αντιδραστικό ρόλο, σαμποτάροντας και προδίδοντας τον αντιιμπεριαλιστικό αγώνα, ανοίγοντας το δρόμο στην ιμπεριαλιστική αντίδραση.

Ο ΣΥΡΙΖΑ ισχυρίστηκε ότι μπορεί να υπηρετήσει τόσο τους Έλληνες καπιταλιστές όσο και τους εργάτες και τους καταπιεσμένους της Ελλάδας... και όλα αυτά διατηρώντας τη χώρα στην ΕΕ. Αυτός ο μύθος κατέρρευσε στην πρώτη επαφή με την πραγματικότητα, όχι όμως και οι ψευδαισθήσεις της αριστεράς.

Αυτό που ήταν απαραίτητο το 2015 ήταν ένα αντιιμπεριαλιστικό ενιαίο μέτωπο για να αποσπάσουμε την ηγεσία του αντιιμπεριαλιστικού αγώνα από τα χέρια της αστικής τάξης. Η ουσία του ενιαίου μετώπου δεν ήταν μόνο να πάρουμε θέση κατά του ιμπεριαλισμού, αλλά να δείξουμε στην πορεία της πάλης πώς ο εθνικισμός – το κύριο ιδεολογικό εργαλείο που χρησιμοποιεί η αστική τάξη για να συσπειρώσει το προλεταριάτο και τους καταπιεσμένους πίσω από τα δικά της συμφέροντα – αποτελεί εμπόδιο στην απελευθέρωση από τον ιμπεριαλισμό. Ένα κοινό μέτωπο με τον ΣΥΡΙΖΑ ψηφίζοντας ΟΧΙ ήταν ο πιο αποτελεσματικός τρόπος να τον εκθέσουμε ακριβώς επειδή η συνηκολόγησή του ήταν αναπόφευκτη. Η μόνη επαναστατική θέση για το δημοψήφισμα ήταν το ΟΧΙ, χωρίς **καμία** υποστήριξη στον ΣΥΡΙΖΑ, όπως και καλέσαμε. Εξασφαλίζοντας σε κάθε βήμα την ταξική τους ανεξαρτησία το καθήκον των κομμουνιστών ήταν να **σπρώξουν προς τα εμπρός** την πάλη για εθνική απελευθέρωση μέχρι τις τελικές της συνέπειες, εκθέτοντας στην πορεία μπροστά στις μάζες που είχαν αυταπάτες στον ΣΥΡΙΖΑ κάθε αμφισβητούμενη, συνηκολόγηση και προδοσία της αστικής τάξης. Αυτό σήμαινε ότι έπρεπε να παλέψουμε για τη διαγραφή του χρέους, για έξοδο

από την ΕΕ και το ευρώ και για την ανατροπή όλων των μνημονίων, θέτοντας στην ημερήσια διάταξη τη σύγκρουση τόσο με τους ιμπεριαλιστές όσο και με την αστική τάξη. (Δες *Ο Μπολσεβίκος*, τεύχος 7)

Έτσι, ενώ το 2015, το μεγαλύτερο μέρος της αριστεράς επευφημούσε τον ΣΥΡΙΖΑ, το Κομμουνιστικό Κόμμα αρνούμενο ακόμη και ότι η Ελλάδα καταπιέζεται από τον ιμπεριαλισμό έμεινε στον πάγκο, αφήνοντας τον μανδύα του «αντιιμπεριαλισμού» στον ΣΥΡΙΖΑ, εξασφαλίζοντας τη συνέχιση της επιρροής του στις μάζες και εμποδίζοντας μια ενδεχόμενη επαναστατική κατάσταση. Αυτοί οι δύο πόλοι αποτέλεσαν το δεξί και το αριστερό δεκάνικι του αριστερού λαϊκισμού, φέρνοντας τρομερές συνέπειες και ένα πολύ σκληρό αντίτιμο πάνω στον ελληνικό λαό που βιώνουμε μέχρι και σήμερα.

Ο Μόνος Δρόμος

Η κρίση συγκλονίζει τον κόσμο καθώς η ηγεμονία του αμερικανικού ιμπεριαλισμού καταρρέει. Η παγκόσμια κατάσταση όλο και πιο ασταθής οδηγεί σε περισσότερες οικονομικές, πολιτικές και κοινωνικές κρίσεις. Νέοι πόλεμοι βρίσκονται στην ημερήσια διάταξη. Για το προλεταριάτο και τα χαμηλότερα στρώματα των μικροαστών στις πόλεις και των αγροτών στα χωριά, δεν υπάρχει καμία διέξοδος μέσα στην ιμπεριαλιστική παρακμή και την καπιταλιστική εκμετάλλευση.

Η Ελλάδα ως μία χώρα υποταγμένη από τους ιμπεριαλιστές, όταν η κρίση θα ξεσπάσει για τα καλά, είναι βέβαιο ότι θα χτυπηθεί βάνουσα. Το μόνο σίγουρο είναι ότι η αγωνιστικότητα της εργατικής τάξης δεν έχει εξαντληθεί και ότι το ελληνικό προλεταριάτο αλλά και οι ευρύτερες μάζες θα παλέψουν, έχοντας αποδείξει ξανά και ξανά ότι δεν υστερούν ούτε σε αγωνιστικότητα ούτε σε αυτοθυσία. Όλο το ζήτημα έγκειται στο πώς το προλεταριάτο και οι εργαζόμενοι θα προετοιμαστούν για τις επερχόμενες μάχες με σκοπό να νικήσουν. Απευθυνόμαστε σε όλους τους εργάτες της χώρας, στους εργάτες του ΚΚΕ, στους μικροαστούς, στους αγρότες, στους μετανάστες και στα μέλη του ΣΥΡΙΖΑ που θέλουν να παλέψουν για την χειραφέτησή τους: αυτό δεν μπορεί να γίνει ούτε κάτω από την ηγεσία του ΚΚΕ ούτε από οποιαδήποτε αστική δύναμη, ανεξάρτητα με το πόσο αριστερή παρουσιάζεται.

Προϋπόθεση για τη νίκη είναι η πρωτοπορία του προλεταριάτου να μπορεί να σφυρηλατήσει ένα επαναστατικό κόμμα ικανό να ενώσει όλους τους καταπιεζόμενους κάτω από τη σημαία του και που θα έχει στο επίκεντρο του προγράμματός του την πάλη

Η ανακοίνωσή μας για την Παλαιστίνη στα Ελληνικά, Αραβικά και Τουρκικά

Ο ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΟΣ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΤΡΟΤΣΚΙΣΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2022
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Μόνο Θάνατος και Ήττα με τη Χαμάς - Ένας Επαναστατικός Δρόμος για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης

SPARTACIST
10 Ekin 2022

لا تجلب «حماس» سوى الموت والهزيمة طريق ثوري لتحرير فلسطين

SPARTACIST
10 Ekin 2022

Hamas'ın Getireceği Sadace Ölüm ve Yenilgi - Filistin'in Kurtuluşu İçin Devrim Bir Yol

κατά της ιμπεριαλιστικής υποδούλωσης της χώρας **με ταξική ανεξαρτησία**. Αυτή η πάλη πρέπει να έχει ως αφετηρία τις άμεσες ανάγκες των εργαζομένων που προκύπτουν από την τωρινή κατάσταση μέσα από αμυντικούς αγώνες, με σκοπό την ανάπτυξή τους σε μία συνολική επίθεση κατά των καταπιεστών, διεθνών και εγχώριων.

Οι εργάτες πρέπει να ξεκινήσουν πρώτα και κύρια από την υπεράσπιση των ζώων τους στη δουλειά, στα εργοστάσια και στα λιμάνια, όπου εκατοντάδες πεθαίνουν από τις άθλιες συνθήκες που έχουν φέρει οι ιμπεριαλιστές και τα τσιράκια τους. Μόνο στηριζόμενοι στις δικές τους δυνάμεις μπορεί αυτό να πραγματοποιηθεί. Η επιθεώρηση εργασίας «ανεξάρτητη» ή μη είναι όργανο των αφεντικών και του κράτους. **Για τον έλεγχο της υγείας και της ασφάλειας από τα σωματεία, σε πλήρη ανεξαρτησία από τα αφεντικά και το κράτος.**

Είναι απαραίτητο να γίνουν καμπάνιες από τα σωματεία για την οργάνωση των ανοργάνωτων εργατών, των γυναικών, των ανέργων, των μεταναστών. Το εργατικό κίνημα πρέπει να παλέψει για **πλήρη πολιτικά δικαιώματα για τους μετανάστες!**

Το ΚΚΕ και η αριστερά λένε ότι ο νέος αντεργατικός νόμος θα μείνει «στα χαρτιά». Αντίθετα όμως με αυτούς τους ισχυρισμούς, ο νόμος έχει υλοποιηθεί και βλέπουμε ήδη τα αποτελέσματα. Το ΚΚΕ/ΠΑΜΕ οργάνωσε διαμαρτυρίες και ακόμα μία συμβολική απεργία ρουτίνας, έχοντας πλήρη επίγνωση ότι η στρατηγική του δεν πρόκειται να φέρει καμία απειλή για την κυβέρνηση. Τον νόμο πρέπει να τον μετατρέψουμε σε κουρελόχαρτο στην πράξη. Για να γίνει αυτό όμως δεν χρειαζόμαστε απλά περισσότερες απεργίες κάτω από την ίδια ηγεσία, αλλά μια πραγματική επαναστατική ηγεσία ενάντια στην στρατηγική των γραφειοκρατών. **Διώξτε τους γραφειοκράτες! Για μια επαναστατική ηγεσία των σωματείων!**

Η στεγαστική κρίση βρίσκει τις οικογένειες να μην μπορούν να βγάλουν τον μήνα, ενώ τα σχολεία και οι εστίες των φοιτητών παραπαίουν. Οι πλημμύρες άφησαν χιλιάδες χωρίς στέγη. Τα αμέτρητα ακίνητα που κατέχει η εκκλησία μπορούν να στεγάσουν αυτούς που το έχουν ανάγκη, και να χρησιμοποιηθούν για σχολεία, εστίες κ.α. Με τις πυρκαγιές και τις πλημμύρες τα καλύτερα κομμάτια γης καταστράφηκαν. Οι τεράστιες εκτάσεις της εκκλησίας μπορούν να χρησιμοποιηθούν από τους αγρότες για να καταπολεμήσουμε την ακρίβεια στα τρόφιμα και να φέρουμε ανακούφιση στην επισιτιστική κρίση που επιδεινώνεται. **Απαλλοτριώση όλης της εκκλησιαστικής γης και της ακίνητης περιουσίας της εκκλησίας! Το εργατικό κίνημα να σταματήσει τις κατασχέσεις και τους πλειστηριασμούς! Για επιτροπές εργατών και των φτωχών αγροτών που θα ελέγχουν τις τιμές και τη διανομή των τροφίμων!**

Η βελτίωση της ζωής των εργαζομένων, για εργασία, αύξηση των μισθών, για την καταπολέμηση της ανεργίας, της ακρίβειας και των εξαντλητικών ωρών

εργασίας δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν χωρίς την πάλη για τη **διαγραφή του χρέους** που έχουν φορτώσει οι ιμπεριαλιστές στις πλάτες των μαζών και χωρίς την **απαλλοτριώση των τραπεζών**. Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να παραβιάσουμε τα συμφέροντα των ιμπεριαλιστών, των τραπεζών και της ντόπιας αστικής τάξης. **Ανατροπή των μνημονίων! Έξω από την ΕΕ, το ευρώ και το ΝΑΤΟ!**

Όλα τα αντιπλημμυρικά έργα υπαγορεύονται από τους ιμπεριαλιστές της ΕΕ. Για να αντιμετωπίσουμε τις καταστροφές, να ανοικοδομήσουμε τις καταστραμμένες υποδομές και να βελτιώσουμε τις υπάρχουσες χρειάζεται ένα μαζικό πρόγραμμα δημόσιων έργων! Αυτό σημαίνει περισσότερες θέσεις εργασίας. Σημαίνει νέες προσλήψεις και εκπαίδευση των εργατών **υπό τον έλεγχο των σωματείων**. Η ανοικοδόμηση της χώρας προϋποθέτει να πάρουμε τους πόρους και τις υποδομές από τα χέρια των ιμπεριαλιστών, **για την εκβιομηχάνιση της χώρας.**

Οι ιδιωτικοποιήσεις που επέβαλαν οι ιμπεριαλιστές, έχουν φέρει τη χώρα δεκαετίες πίσω. Σήμερα, δεν υπάρχει γραμμή τρένου που να συνδέει την χώρα από την Αθήνα στην Θεσσαλονίκη. **Για την εθνικοποίηση των τρένων και όλων των στρατηγικών κλάδων της οικονομίας χωρίς καμία αποζημίωση!**

Σε αυτό το πρόγραμμα, στην πάλη κατά των ιμπεριαλιστών και των ντόπιων λακέδων τους **εδώ** βρίσκεται η πραγματική βοήθεια για την απελευθέρωση των Παλαιστινίων και όχι στην φιλελεύθερη οργή της αριστεράς και του ΚΚΕ που συνθηκολογώντας με τη Χαμάς ενισχύουν τη λαβή του εθνικισμού και του ισλαμισμού στον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα των Παλαιστινίων οδηγώντας τον στην άβυσσο. Μια πετυχημένη πάλη κατά των ιμπεριαλιστών **εδώ** θα έβαζε φωτιά στο προλεταριάτο σε όλη την Ευρώπη και τη Μέση Ανατολή. **Να Κλείσουν όλες οι Βάσεις του ΝΑΤΟ!**

Όπως και στη Μέση Ανατολή οι ιμπεριαλιστές θέλουν να κρατήσουν τους λαούς των Βαλκανίων διαιρεμένους για να εξασφαλίσουν τα συμφέροντά τους στη χερσόνησο, την Τουρκία και την Ευρώπη. Η μοίρα των βαλκανικών λαών αποφασίζεται στην Ουάσινγκτον, το Βερολίνο και το Παρίσι. Αν δεν ανατρέψουν την αστική κυριαρχία είναι αναπόφευκτο ότι οι βαλκανικοί λαοί θα χύσουν το αίμα τους για τα ιδιοτελή συμφέροντα των κυρίαρχων τάξεων και των ιμπεριαλιστών. Για να πετύχουν την οικονομική τους ευημερία, την απελευθέρωση από τον ιμπεριαλισμό και τη διαρκή ειρήνη, ο μόνος δρόμος είναι η ενοποίηση της βαλκανικής χερσονήσου σε μία σοσιαλιστική ομοσπονδία. **Να κλείσουν όλες οι βάσεις του ΝΑΤΟ στα Βαλκάνια! Για την Εργατική Δημοκρατία της Ελλάδας ως μέρος της Σοσιαλιστικής Ομοσπονδίας των Βαλκανίων!**

Για την Επαναστατηρήση της Τετάρτης Διεθνούς!

Διεθνής Κομμουνιστική Ένωση (Τεταρτοδιεθνιστική)

icl-fi.org • spartacist@spartacist.org • ✉ @SpartacistICL • Box 7429 GPO, New York, NY 10116, ΗΠΑ

Spartacist League of Australia

asp@exemail.com.au • (03) 9329 0275
 ✉ @Aust_Spartacist
 Spartacist ANZ Publishing Co.
 PO Box 967, North Melbourne Vic 3051, Αυστραλία

Australasian
SPARTACIST

A\$5 / 3 issues • International rate: A\$7

Spartacist League/Britain

workershammer@btconnect.com • 020 7281 5504
 ✉ @WorkersHammer
 Spartacist Publications
 PO Box 42886, London N19 5WY, Μεγάλη Βρετανία

WORKERS HAMMER

£5 / 4 issues
 Europe outside Britain and Ireland £7 • Other countries £9

Spartakist-Arbeiterpartei Deutschlands

spartakist@online.de • (0 30) 4 43 94 00
 ✉ @spartakist_IKL
 SpAD, c/o Verlag Avantgarde
 Postfach 2 35 55, 10127 Berlin, Γερμανία

SPARTAKIST

Abo (3 Ausgaben): € 3 • Auslandsabo: € 6

Ligue trotskyste de France

lfp@paris@hotmail.fr • 01 42 08 01 49
 ✉ @leBolchevik_LTF
 Le Bolchévik, BP 135-10
 75463 Paris Cedex 10, Γαλλία

LE BOLCHEVIK

4 numéros : 4 € • Hors de France : 6 €
 Chèques à l'ordre de : Société d'édition 3L

Τροτσκιστική Ομάδα της Ελλάδας

spartacist@hotmail.com • 693 069 4112
 ✉ @toe_icl
 Τ.Θ. 8274, Τ.Κ. 10210, Αθήνα, Ελλάδα

Ο ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΟΣ

Συνδρομή 3 € / 4 τεύχη

Lega trotskista d'Italia

red_sp@tin.it • 02 9163 7755
 Spartaco, Ufficio Milano Cordusio
 Casella postale 430, 20123 Milano (MI), Ιταλία

SPARTACO

Abbonamento a 4 numeri: € 5
 Europa: € 6 • Paesi extraeuropei: € 8

Grupo Espartaquista de México

elantiimperialista@protonmail.com
 ✉ @GEM_LCI • f GEM.LCI
 Escribe sólo: Ángel Briseño, Apdo. Postal 006
 Admón. Postal 13, CP 03501, Ciudad de México, Μεξικό

EL ANTIIMPERIALISTA

México \$40 / 4 números
 América Latina: Méx. \$80 • Otros países: US\$6 o 6 €

Ligue trotskyste au Québec et au Canada/Trotskyist League in Quebec and Canada

republique.ouvriere@gmail.com
 tl.workertribune@gmail.com
 (514) 728-7578 • f République ouvrière • ✉ @Rep_Ouvriere
 Les Éditions collectives, C.P. 583 Succ. Place d'Armes
 Montréal QC H2Y 3H8, Καναδάς

RÉPUBLIQUE OUVRIÈRE

3 numéros : 5 \$Cdn • Prix international : 10 \$Cdn

WORKERS TRIBUNE

3 issues: Cdn\$5 • International price: Cdn\$10
 Chèques à l'ordre de / Pay to: Les Éditions collectives

Spartacist/South Africa

spartacist_sa@yahoo.com • Voicemail: 088-130-1035
 f AmaBolsheviki Amnyama • ✉ @AmaBolsheviki
 Spartacist, P.O. Box 61574
 Marshalltown, Johannesburg 2107, Νότια Αφρική

AMABOLSHEVIKI AMNYAMA

R10 / 4 issues • International rate: R20

Spartacist League/U.S.

vanguard@tiac.net • (212) 732-7860
 ✉ @WorkersVanguard
 Box 1377 GPO, New York, NY 10116, ΗΠΑ

WORKERS VANGUARD

US\$5 / 10 issues • International: US\$15 / 10 issues